

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ

ΑΠΟΦΑΣΗ

Προσφυγή αριθ. 15660/11

ÒĚĚ

κατά της Ελλάδας

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (πρώτο τμήμα), συνεδριάζοντας στις 26 Ιουνίου 2012 σε τμήμα με την εξής σύνθεση:

Nina Vajić, *πρόεδρος,*

Peer Lorenzen,

Khanlar Hajiyev,

Mirjana Lazarova Trajkovska,

Julia Laffranque,

Λινός-Αλέξανδρος Σισιλιάνος,

Erik Møse, *δικαστές,*

και Søren Nielsen, *γραμματέας τμήματος.*

Λαμβάνοντας υπόψη την πιο πάνω αναφερόμενη προσφυγή που κατατέθηκε στις 2 Μαρτίου 2011,

Μεταφραστική Υπηρεσία Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα
SERVICE DES TRADUCTIONS DU MINISTERE DES AFFAIRES ETRANGERES
DE LA REPUBLIQUE HELLENIQUE, ATHENES
HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS, TRANSLATION
SERVICE, ATHENS

Λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλε η εναγόμενη κυβέρνηση και εκείνες που υπέβαλε σε απάντηση ο προσφεύγων,

Αφού διασκέφθηκε, εκδίδει την πιο κάτω απόφαση:

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

1. Ο προσφεύγων, κύριος **ΟΪΪΕ** είναι ένας Αλβανός υπήκοος, ο οποίος έχει γεννηθεί το 1989 και κατοικεί στην Αθήνα. Εκπροσωπείται ενώπιον του Δικαστηρίου από τον κύριο Ι. Αλαβάνο, δικηγόρο Αθηνών.

2. Η Ελληνική Κυβέρνηση («η Κυβέρνηση») εκπροσωπείται από τους απεσταλμένους του αντιπροσώπου της, κυρία Φ. Δεδούση, πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, και κύριο Δ. Καλόγηρο, δικαστικό αντιπρόσωπο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Έχοντας ενημερωθεί για το δικαίωμά της να λάβει μέρος στη διαδικασία (άρθρα 36 § 1 της Σύμβασης και 44 § 1 του Κανονισμού), η αλβανική κυβέρνηση δεν απάντησε.

A. Οι συνθήκες της υπόθεσης

3. Τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης, όπως αυτά εκτέθηκαν από τους διαδίκους, μπορούν να συνοψισθούν ως εξής.

4. Όντας εφοδιασμένοι με βίζα, ο προσφεύγων, ο οποίος ήταν τότε ανήλικος, και η οικογένειά του έφθασαν στην Ελλάδα το 1998 και εγκαταστάθηκαν στην περιοχή της Αττικής.

5. Στις 7 Απριλίου 2006, ο προσφεύγων κατέθεσε στην Περιφέρεια Αττικής, στο τμήμα αλλοδαπών και μετανάστευσης, αίτηση προκειμένου να λάβει άδεια διαμονής. Ο Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας Αττικής του χορήγησε άδεια διαμονής η οποία έληγε στις 6 Απριλίου 2007.

6. Στις 7 Μαρτίου 2008, ο προσφεύγων κατέθεσε στον Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας Αττικής αίτηση ανανέωσης της άδειας διαμονής του.

7. Στις 3 Απριλίου 2009, το πλημμελειοδικείο Καστοριάς καταδίκασε τον προσφεύγοντα σε ποινή φυλάκισης δύο ετών με αναστολή και σε χρηματική ποινή 11.000 ευρώ για διευκόλυνση παράνομης εισόδου αλλοδαπών στο ελληνικό έδαφος (απόφαση αριθ. 400/2009). Την ημερομηνία αυτή, ο προσφεύγων τέθηκε υπό κράτηση ενόψει της απέλασής του δυνάμει του άρθρου 76 § 1γ) του νόμου αριθ. 3386/2005 για την είσοδο και διαμονή αλλοδαπών στην ελληνική επικράτεια.

8. Στις 10 Απριλίου 2009, ο γενικός αστυνομικός διευθυντής Δυτικής Μακεδονίας, στηριζόμενος στην απαγγελθείσα από το πλημμελειοδικείο καταγγελία, διέταξε την απέλαση του προσφεύγοντος. Αυτός κατέθεσε τότε ενώπιον του διοικητικού πρωτοδικείου Κοζάνης αίτηση ακύρωσης του μέτρου της απέλασης, αίτηση αναστολής εκτέλεσης του μέτρου και αίτηση προσωρινής διαταγής αναστολής.

9. Στις 24 Απριλίου 2009, ο Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας Αττικής απέρριψε την αίτηση. Σημείωσε ότι ο προσφεύγων ήταν επικίνδυνος για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια, λόγω της καταδίκης του από το πλημμελειοδικείο Καστοριάς.

10. Στις 28 Απριλίου 2009, ο πρόεδρος του διοικητικού πρωτοδικείου Κοζάνης απέρριψε την αίτηση προσωρινής διαταγής. Εν τούτοις, στις 28 Μαΐου 2009, ο πρόεδρος έκανε δεκτή την προσφυγή του προσφεύγοντος κατά της απόφασης της 18^{ης} Απριλίου 2009, η οποία στηριζόταν σε νέα στοιχεία.

11. Στις 9 Νοεμβρίου 2009, ο προσφεύγων, μέσω του δικηγόρου του, κατέθεσε ενώπιον του διοικητικού πρωτοδικείου Αθηνών αίτηση ακύρωσης της απόφασης της 24^{ης} Απριλίου 2009 και αναστολής του μέτρου της απέλασης.

12. Στις 12 Νοεμβρίου 2009, η πρόεδρος του διοικητικού πρωτοδικείου χορήγησε στον προσφεύγοντα προσωρινή διαταγή αναστολής της εκτέλεσης του μέτρου εωσότου το δικαστήριο αποφανθεί επί της αίτησης αναστολής.

13. Στις 7 Αυγούστου 2010, ο προσφεύγων συνελήφθη στη Λαμία και τέθηκε υπό κράτηση στο αστυνομικό τμήμα της πόλης. Κατηγορείτο για παραβίαση του άρθρου 83 του νόμου αριθ. 3386/2005, ήτοι για είσοδο στο ελληνικό έδαφος χωρίς τήρηση των νόμιμων διατυπώσεων (χωρίς επίσημα έγγραφα). Πράγματι, κατά τη σύλληψή του, ο προσφεύγων δεν είχε πάνω του την προσωρινή διαταγή αναστολής της 12^{ης} Νοεμβρίου 2009.

14. Ο προσφεύγων παραπέμφθηκε σε δίκη σύμφωνα με την αυτόφωρη διαδικασία ενώπιον του μονομελούς πλημμελειοδικείου Λαμίας. Η συζήτηση έλαβε χώρα στις 9 Αυγούστου 2010. Ο προσφεύγων παραστάθηκε αυτοπροσώπως χωρίς τη βοήθεια δικηγόρου. Η προσωρινή διαταγή αναστολής της 24^{ης} Απριλίου 2009 αποτελούσε τμήμα της δικογραφίας που αναγνώστηκε στη συζήτηση.

15. Στις 9 Αυγούστου 2010, το πλημμελειοδικείο τον κήρυξε ένοχο ότι εισήλθε στο έδαφος χωρίς τα απαιτούμενα επίσημα ταξιδιωτικά έγγραφα. Έκρινε ότι το γεγονός ότι ο προσφεύγων μπόρεσε να επιτύχει την έκδοση, στις 12 Νοεμβρίου 2009, μίας προσωρινής διαταγής αναστολής δεν αρκούσε για να εξαλείψει το γεγονός ότι αυτός εισήλθε παρανόμως στο έδαφος, διότι η προσωρινή διαταγή αφορούσε μόνο την παραμονή εντός του εδάφους.

16. Το δικαστήριο τον καταδίκασε σε ποινή φυλάκισης τριών μηνών την οποία μετέτρεψε σε χρηματική ποινή ύψους δέκα ευρώ ανά ημέρα κράτησης.

17. Στις 10 Αυγούστου 2010, ο προσφεύγων κατέβαλε το ποσό στο οποίο είχε καταδικασθεί και αφέθηκε ελεύθερος. Άσκησε, επιπλέον, έφεση κατά της απόφασης ενώπιον του τριμελούς πλημμελειοδικείου Λαμίας. Η

συζήτηση, η οποία είχε αρχικά ορισθεί για τις 15 Δεκεμβρίου 2011, αναβλήθηκε για τις 10 Ιανουαρίου 2013.

18. Ο προσφεύγων κρατήθηκε επομένως στο αστυνομικό τμήμα Λαμίας από τις 7 έως τις 10 Αυγούστου 2010.

19. Στις 24 Ιουνίου 2011, το διοικητικό πρωτοδικείο Κοζάνης απέρριψε την αίτηση της 9^{ης} Νοεμβρίου 2009 για αναστολή εκτέλεσης του μέτρου της απέλασης.

B. Το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο και η πρακτική

20. Τα άρθρα 76 (προϋποθέσεις και διαδικασία διοικητικής απέλασης) και 77 (προσφυγή κατά της διοικητικής απέλασης) του νόμου αριθ. 3386/2005 για την είσοδο και διαμονή αλλοδαπών στην ελληνική επικράτεια, προέβλεπαν τα ακόλουθα κατά την περίοδο των πραγματικών περιστατικών:

Άρθρο 76

«1. Η διοικητική απέλαση αλλοδαπού επιτρέπεται εφόσον:

α. Έχει καταδικασθεί τελεσίδικα σε ποινή στερητική της ελευθερίας τουλάχιστον ενός έτους (...) για την προώθηση λαθρομεταναστών στο εσωτερικό της Χώρας, τη διευκόλυνση της μεταφοράς ή προώθησής τους ή της εξασφάλισης καταλύματος σε αυτούς για απόκρυψη (...).

β. Έχει παραβιάσει τις διατάξεις του νόμου αυτού.

γ. Η παρουσία του στο ελληνικό έδαφος είναι επικίνδυνη για τη δημόσια τάξη ή την ασφάλεια της χώρας.
(...)

2. Η απέλαση διατάσσεται με απόφαση του οικείου Αστυνομικού Διευθυντή και (...) αφού προηγουμένως δοθεί στον αλλοδαπό

προθεσμία τουλάχιστον σαράντα οκτώ ωρών για να υποβάλει τις αντιρρήσεις του.

3. Εφόσον ο αλλοδαπός εκ των εν γένει περιστάσεων κρίνεται ύποπτος φυγής ή επικίνδυνος για τη δημόσια τάξη (...), με απόφαση των οργάνων της προηγούμενης παραγράφου, διατάσσεται η προσωρινή κράτησή του μέχρι την έκδοση, εντός τριών ημερών, απόφασης ως προς την απέλασή του (...). Ο αλλοδαπός που κρατείται (...) μπορεί να προβάλει και αντιρρήσεις κατά της απόφασης κράτησής του ενώπιον του προέδρου (...) του διοικητικού πρωτοδικείου (...).

4. Σε περίπτωση που ο προς απέλαση αλλοδαπός δεν κρίνεται ύποπτος φυγής ή επικίνδυνος για τη δημόσια τάξη ή ο πρόεδρος του διοικητικού πρωτοδικείου διαφωνεί ως προς την κράτησή του, με την ίδια απόφαση τάσσει σε αυτόν προθεσμία προς αναχώρηση, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τις τριάντα ημέρες.

5. Η κατά τις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου αυτού απόφαση μπορεί να ανακληθεί ύστερα από αίτηση των διαδίκων, αν η αίτηση ανάκλησης στηρίζεται σε νέα στοιχεία (...).»

Άρθρο 77

«Κατά της απόφασης απέλασης δικαιούται ο αλλοδαπός να προσφύγει μέσα σε προθεσμία πέντε ημερών από την κοινοποίησή της στον Υπουργό Δημόσιας Τάξης (...). Η σχετική απόφαση εκδίδεται μέσα σε τρεις εργάσιμες ημέρες από την άσκηση της προσφυγής. Η άσκηση προσφυγής συνεπάγεται την αναστολή εκτέλεσης της απόφασης. Σε περίπτωση κατά την οποία με την απόφαση απέλασης έχει διαταχθεί και η κράτηση, η αναστολή αφορά μόνο την απέλαση.»

Άρθρο 83

«1. Ο υπήκοος τρίτης χώρας, που εξέρχεται ή επιχειρεί να εξέλθει από το ελληνικό έδαφος ή εισέρχεται ή επιχειρεί να εισέλθει σε αυτό χωρίς τις νόμιμες διατυπώσεις, τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών μηνών και χρηματική ποινή τουλάχιστον χιλίων πεντακοσίων (1.500) ευρώ. Θεωρείται επιβαρυντική περίπτωση και επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών και χρηματική ποινή τουλάχιστον τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ, αν αυτός που επιχειρεί να αναχωρήσει λαθραίως καταζητείται από τις δικαστικές ή αστυνομικές αρχές ή υπέχει φορολογικές ή πάσης φύσεως άλλες υποχρεώσεις προς το Δημόσιο ή είναι υπότροπος.»

21. Οι εφαρμοστέες διατάξεις του άρθρου 52 του προεδρικού διατάγματος αριθ. 18/1989, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 34 § 3 του νόμου αριθ. 3772/2009 έχουν ως εξής:

«(...)

2. Επιτροπή που συγκροτείται κάθε φορά από τον Πρόεδρο του Συμβουλίου ή του αρμόδιου τμήματος και απαρτίζεται από τον ίδιο ή το νόμιμο αναπληρωτή του, τον εισηγητή της υπόθεσης και ένα σύμβουλο, μπορεί, μετά από αίτηση εκείνου που άσκησε αίτηση ακυρώσεως, να αναστείλει την εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης με συνοπτικά αιτιολογημένη απόφαση η οποία εκδίδεται σε συμβούλιο. Η διάταξη αυτή έχει εφαρμογή και επί των αιτήσεων ακύρωσης που εισάγονται ενώπιον των διοικητικών πρωτοδικείων.

(...)

5. Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου ή του αρμόδιου Τμήματος μπορεί (...) να εκδώσει προσωρινή διαταγή αναστολής εκτελέσεως, η οποία καταχωρίζεται κάτω από την αίτηση. Στην περίπτωση αυτή, ορίζεται

αμέσως εισηγητής και δικάσιμος για την εκδίκαση της αιτήσεως ακυρώσεως και γίνονται, με επιμέλεια του αιτούντος, οι κατά την παράγραφο 3 κοινοποιήσεις.

Για την έκδοση προσωρινής διαταγής αποφαίνεται ο Πρόεδρος, το ταχύτερο δυνατόν μετά την προσκόμιση του αποδεικτικού κοινοποίησης (...) Ο Υπουργός ή το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου μπορούν να διατυπώσουν τις απόψεις τους μέσα σε πέντε (5) εργάσιμες ημέρες από την κοινοποίηση. Σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις ο Πρόεδρος αποφαίνεται χωρίς τις πιο πάνω κοινοποιήσεις, οι οποίες, σε περίπτωση εκδόσεως προσωρινής διαταγής, γίνονται από τον αιτούντα αμέσως (...).»

22. Τα εφαρμοστέα άρθρα του κώδικα ποινικής δικονομίας έχουν ως εξής:

Άρθρο 279

«Ο συλλαμβανόμενος επ' αυτοφώρω (...) οδηγείται χωρίς αναβολή στον αρμόδιο εισαγγελέα, το αργότερο μέσα σε είκοσι τέσσερις ώρες από τη σύλληψή του και, αν η σύλληψη έγινε έξω από την έδρα του, στον απολύτως αναγκαίο χρόνο για τη μεταφορά του (...)»

Άρθρο 419

«Ο εισαγγελέας μπορεί να διατάσσει την κράτηση του κατηγορουμένου στο κρατητήριο της αστυνομίας, προκειμένου να εκδικαστεί η υπόθεση την επόμενη ημέρα από την προσαγωγή του σ' αυτόν. Η κράτηση δεν επιτρέπεται να διαρκέσει περισσότερο από είκοσι τέσσερις ώρες από την προσαγωγή. Αν μέσα σ' αυτή την προθεσμία δεν γίνει δυνατή για οποιονδήποτε λόγο η σύγκληση του δικαστηρίου και η εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο, ο

εισαγγελέας μπορεί να παραπέμψει τον κατηγορούμενο στον ανακριτή, ο οποίος οφείλει μέσα σε προθεσμία είκοσι τεσσάρων ωρών - που δεν παρατείνεται ούτε με αίτηση του κατηγορουμένου - να αποφασίσει σχετικά με την προσωρινή κράτησή του (...). Την προσωρινή κράτηση τη διατάσσει ο ανακριτής σύμφωνα με το άρθρο 283. Αν εκδοθεί ένταλμα προσωρινής κράτησης του κατηγορουμένου, αυτό δεν υπόκειται σε ένδικο μέσο, ούτε επιτρέπεται προσωρινή απόλυση (...))»

ΑΙΤΙΑΣΕΙΣ

23. Επικαλούμενος το άρθρο 5 §§ 1στ) και 4 της Σύμβασης, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η κράτησή του για μία συγκεκριμένη περίοδο δεν ήταν αιτιολογημένη και ότι δεν είχε τη δυνατότητα να επιτύχει την έκδοση απόφασης από δικαστήριο επί της νομιμότητας της κράτησης αυτής.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

24. Ο προσφεύγων παραπονείται ότι κρατήθηκε χωρίς νομική βάση για διάστημα τεσσάρων ημερών, ήτοι από τις 7 έως τις 10 Αυγούστου 2010. Παραπονείται ομοίως ότι η απόφαση που διέταξε την κράτησή του ουδέποτε του κοινοποιήθηκε και ως εκ τούτου δεν μπορούσε να αμφισβητήσει τη νομιμότητά της ενώπιον δικαστηρίου. Υποστηρίζει ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 5 §§ 1στ) και 4 της Σύμβασης, σύμφωνα με το οποίο:

«1. Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα εις την ελευθερίαν και την ασφάλειαν. Ουδείς επιτρέπεται να στερηθή της ελευθερίας του ειμή εις τας ακολούθως περιπτώσεις και συμφώνως προς την νόμιμον διαδικασίαν:

(...)

α) εάν κρατήται κανονικώς κατόπιν καταδίκης υπό αρμοδίου δικαστηρίου.

(...)

γ) εάν συνελήφθη και κρατήται όπως οδηγηθεί ενώπιον της αρμοδίας δικαστικής αρχής εις την περίπτωσιν ευλόγου υπονοίας ότι διέπραξεν αδίκημα, ή υπάρχουν λογικά δεδομένα προς παραδοχήν της ανάγκης όπως ούτος εμποδισθή από του να διαπράξη αδίκημα ή δραπετεύση μετά την διάπραξιν τούτου.

(...)

στ) εάν πρόκειται περί νομίμου συλλήψεως ή κρατήσεως ατόμου επί σκοπώ όπως εμποδισθή από του να εισέλθη παρανόμως εν τη χώρα, ή εναντίον του οποίου εκκρεμεί διαδικασία απελάσεως ή εκδόσεως.

4. Παν πρόσωπον στερούμενον της ελευθερίας του συνεπεία συλλήψεως ή κρατήσεως έχει δικαίωμα προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου, ίνα τούτο αποφασίση εντός βραχείας προθεσμίας επί του νομίμου της κρατήσεώς του και διατάξη την απόλυσίν του εν περιπτώσει παρανόμου κρατήσεως.»

25. Κατά πρώτον, η Κυβέρνηση προβάλλει τη μη τήρηση της εξαμήνης προθεσμίας που προβλέπει το άρθρο 35 § 1 της Σύμβασης. Υποστηρίζει ότι στις 9 Αυγούστου 2010, το πλημμελειοδικείο Λαμίας αποφάνθηκε επί της νομιμότητας της κράτησης του προσφεύγοντος για την περίοδο από 7 έως 10 Αυγούστου 2010 και ότι ο προσφεύγων κατέθεσε την προσφυγή του στις 2 Μαρτίου 2011, δηλαδή μετά την παρέλευση της προαναφερόμενης προθεσμίας.

26. Κατά δεύτερον, η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι ο προσφεύγων δεν εξάντλησε τα εθνικά ένδικα μέσα διότι η έφεσή του κατά της απόφασης του διοικητικού πρωτοδικείου Λαμίας εκκρεμεί ακόμη ενώπιον του ίδιου αυτού δικαστηρίου συνεδριάζοντας ως δευτεροβάθμιο δικαστήριο. Αν ο προσφεύγων δικαιωθεί σε δεύτερο βαθμό, το δικαστήριο θα μπορούσε να του επιδικάσει αποζημίωση.

27. Ο προσφεύγων ανταπαντά ότι είχε στη διάθεσή του μία διαταγή αναστολής εκδοθείσα πριν τη σύλληψή του στις 7 Αυγούστου 2010, και ως εκ τούτου δεν μπορούσε να έχει διαπράξει το αδίκημα της παράνομης εισόδου στο έδαφος. Ο εισαγγελέας κίνησε διαδικασία σε βάρος του για ένα αδίκημα το οποίο δεν είχε διαπράξει. Αν και δεν εκφράζεται με σαφήνεια, φαίνεται να υποστηρίζει ότι η εξάμηνη προθεσμία άρχισε να τρέχει από τις 10 Νοεμβρίου 2010, ήτοι μετά τη λήξη της τρίμηνης προθεσμίας που είχε στη διάθεσή του για να υποβάλει μήνυση για εξύβριση κατά των αστυνομικών (άρθρο 361 του ποινικού κώδικα). Η εξάμηνη προθεσμία του άρθρου 35 § 1 της Σύμβασης έληγε ως εκ τούτου στις 10 Μαΐου 2011. Ως προς την ένσταση περί μη εξάντλησης των εθνικών ενδίκων μέσων, υποστηρίζει ότι η έφεση, η οποία εκκρεμεί ακόμη, αφορά την παράνομη είσοδο στο έδαφος και όχι τη σύλληψή του.

28. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι ο κανόνας της εξάντλησης των εθνικών ενδίκων μέσων, ο οποίος διατυπώνεται στο άρθρο 35 § 1 της Σύμβασης, επιβάλλει στα άτομα τα οποία επιθυμούν να εγείρουν κατά του Κράτους αγωγή ενώπιον διεθνούς δικαστικού ή διαιτητικού οργάνου, την υποχρέωση να έχουν προηγουμένως κάνει χρήση των μέσων τα οποία προσφέρει το δικαστικό σύστημα της χώρας τους. Ο κανόνας αυτός στηρίζεται στην υπόθεση, η οποία αποτελεί αντικείμενο του άρθρου 13 της Σύμβασης – και με το οποίο παρουσιάζει στενή ομοιότητα – ότι η εσωτερική έννομη τάξη παρέχει μία πραγματική προσφυγή ως προς την επικαλούμενη παραβίαση. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει επιπλέον ότι ο

προσφεύγων πρέπει να κάνει χρήση των ενδίκων μέσων που είναι συνήθως διαθέσιμα και επαρκή προκειμένου να μπορέσει να επιτύχει την επανόρθωση των επικαλούμενων παραβιάσεων. Τα εν λόγω ένδικα μέσα πρέπει να υπάρχουν σε επαρκή βαθμό βεβαιότητας, όχι μόνον στην θεωρία, αλλά και στην πράξη, άλλως στερούνται της απαιτούμενης αποτελεσματικότητας και προσβασιμότητας *Norbert Sikorski κατά Πολωνίας*, αριθ. 17599/05, § 108, 22 Οκτωβρίου 2009).

29. Το Δικαστήριο σημειώνει ότι ο προσφεύγων συνελήφθη στις 7 Αυγούστου 2010 και κρατήθηκε στο αστυνομικό τμήμα της Λαμίας όχι ως αλλοδαπός σε βάρος του οποίου εκκρεμούσε απόφαση απέλασης και ο οποίος τίθεται υπό διοικητική κράτηση ενόψει της απέλασης, υπό το πρίσμα του άρθρου 5 § 1 στ), αλλά, υπό το άρθρο 5 § 1 γ), ως δράστης του αδικήματος του άρθρου 83 του νόμου αριθ. 3386/2005 το οποίο κολάζει ποινικά την παράνομη είσοδο στο έδαφος. Ο προσφεύγων παραπέμφθηκε σε δίκη ενώπιον του πλημμελειοδικείου Λαμίας κατά την αυτόφωρη διαδικασία και η συζήτηση ενώπιον του εν λόγω δικαστηρίου έλαβε χώρα στις 9 Αυγούστου 2010, εντός της προβλεπόμενης από το νόμο προθεσμίας για αυτό το είδος διαδικασίας (άρθρα 279 και 419 του κώδικα ποινικής δικονομίας – πιο πάνω παράγραφοι 13-15). Για αυτόν το λόγο δεν εκδόθηκε και δεν κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα ένταλμα προσωρινής κράτησης. Από τις 9 Αυγούστου 2010, ο προσφεύγων κρατείτο κατά τη νόμιμη διαδικασία, υπό το άρθρο 5 § 1 α). Εξάλλου, ο προσφεύγων δεν παραπονείται για παραβίαση των προαναφερόμενων άρθρων 279 και 419 για την περίοδο από 7 έως 9 Αυγούστου 2010.

30. Το Δικαστήριο σημειώνει επιπλέον ότι η προσωρινή διαταγή αναστολής αποτελούσε τμήμα της δικογραφίας ενώπιον του πλημμελειοδικείου Λαμίας και έγινε ανάγνωση του εγγράφου κατά τη συζήτηση. Στην απόφασή του, το δικαστήριο έκρινε ότι το γεγονός ότι ο προσφεύγων είχε μπορέσει να επιτύχει την έκδοση, στις 12 Νοεμβρίου

2009, μίας προσωρινής διαταγής αναστολής δεν αρκούσε για να εξαλείψει το γεγονός ότι αυτός εισήλθε παρανόμως στο έδαφος, διότι η προσωρινή διαταγή αφορούσε μόνο την παραμονή εντός του εδάφους. Κατά της απόφασης αυτής ο προσφεύγων άσκησε έφεση, η δικάσιμος της οποίας ορίστηκε για τις 10 Ιανουαρίου 2012. Το εφετείο θα επανεξετάσει την υπόθεση στο σύνολό της, συμπεριλαμβανομένου του ζητήματος της προσωρινής κράτησης και των αποτελεσμάτων της προσωρινής διαταγής της 12^{ης} Νοεμβρίου 2009.

31. Έπεται ότι η παρούσα προσφυγή είναι πρόιμη και πρέπει επομένως να απορριφθεί λόγω μη εξάντλησης των εθνικών ενδίκων μέσων, κατ'εφαρμογή του άρθρου 35 §§ 1 και 4 της Σύμβασης.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο, ομόφωνα,
Κηρύσσει απαράδεκτη την προσφυγή.

(υπογραφή)
Søren Nielsen
Γραμματέας

(υπογραφή)
Nina Vajić
Πρόεδρος

Ακριβής μετάφραση του συνημμένου
εγγράφου από τα γαλλικά.
Αθήνα, 19 Ιουλίου 2012.
Ο μεταφραστής

Αλέξανδρος Πετρουτσόπουλος